

■ poemul săptămânii de **traian t. coșovei**

Răsplata

Am îngenuncheat acolo unde și alții
și-au văzut aripile retezate.
Peste dealurile împădurite de cruci tresar mormintele
celor ce au jucat la horă cu viața și moartea – nimic
nu îi desparte de nimica.
S-au înfrățit, în sfârșit: cazemate fără respect.

Am plâns cu fruntea lipită în pumni
acolo unde și alții au încărunțit de lacrimi
cu mult înainte
de a se deschide cerurile, așteptând o voce sau o poruncă.
Și mulți s-au întrebat într-o limbă veche:
noi nu vom fi răsplățiți pentru că am dus o viață cumsecade?

Asta în timp ce soarele asfințește și bătrânul Aerostate
plânge din vechime cu letopisețe și didahii.
În nebuniile semnelor nu mai disting nimic, în nebuniile
crucilor de deal poți doar să-l revezi pe fratele mort
întors de pe front.

În nebuniile arățărilor se sprijină doar plânsul
și oamenii locului care par hărăziți muțeniei –
mâncând ce a scuipat marea la țarm.

Și mulți s-au întrebat într-o limbă veche:
noi nu vom fi răsplățiți pentru că am dus o viață cumsecade?